

Název diplomové práce:	Funkce práva v moderní společnosti
Autor :	Štěpán Kleček
Katedra :	Teorie práva a právních učení
Vedoucí diplomové práce :	JUDr. et PhDr. Pavel Maršálek, Ph.D.
Oponent:	Doc. JUDr. Zdeněk Kühn, Ph.D., LL.M., S.J.D.

Posudek oponenta

1. Diplomová práce Štěpána Klečka analyzuje problematiku funkce práva v moderní společnosti. S ohledem na formulaci velmi obecného tématu je zřejmé, že sepsání takovéto práce představuje dosti složitý úkol, a nutno říci již v úvodu, že diplomant se zhostil své práce originálním a přemýšlivým způsobem.

2. Po stránce formální nutno zdůraznit, že diplomová práce má vysoce nadstandardní rozsah a formu: obsahuje 84 stran vlastního textu včetně 219 poznámek pod čarou. Diplomant svou práci rozdělil poměrně logicky na celkem čtyři části (plus úvod, závěr, seznam literatury a stručné anglické resumé), byť jako výtku bych vznesl, že se v důsledku své koncepce neubráníl některým opakováním.

3. Nutno ocenit pestrý seznam literatury, z toho je několik prací v angličtině. Za velké plus posuzované práce považuji úroveň poznámkového aparátu: v tomto aspektu je diplomová práce s obdobnými studentskými pracemi nesrovnatelná.

4. Po stránce obsahové nutno na úvod zmínit, že diplomant se poměrně úspěšně vypořádal s náročným tématem. Jeho práce není jen kompilátem, ale diplomant zvolil cestu vlastního „vyprávění“ o nelehké a obecné problematice. Svůj text prokládá někdy vhodně někdy méně vhodně zvolenými příklady.

5. Jako připomínku obecnou vznáším pochybnost nad uchopitelností takto široce pojatého tématu. Obecně půjde asi spíše o téma pro akademika při práci na disertaci než pro studenta magisterského studia právnické fakulty. Štěpán Kleček se s přihlédnutím k těmto limitům se svou prací vyrovnal dobře, když sepsal vlastní originální a přemýšlivou práci. V každém případě ovšem obecnost jeho práce znemožňuje důkladnější diskusi většiny konkrétnějších otázek, a řada (ne-li většina) diplomantových konkrétnějších exkurzů zůstává jen letným dotykem s danou problematikou. Dále v textu tohoto posudku uvádím některé své dílčí připomínky.

6. Ke str. 11: jak je „mocensky významná“ moc kontrolní, často závisí na úrovni politické kontroly. Úřad ombudsmana je tak bezesporu velmi významný ve Švédsku, v ČR jsou však jeho stanoviska často ignorována. Neřekl bych, že je NKÚ podřízen Parlamentu jen proto, že jeho prezidenta a viceprezidenty de facto volí Poslanecká sněmovna (to by se stejně dalo říci, že např. soudci jsou *podřízeni* prezidentu republiky nebo vláda dolní komoře Parlamentu).

7. Ke str. 12: neřekl bych, že různé formy odklonů od klasického trestního řízení jsou nutně v rozporu s principy demokratického právního státu. Poslední odstavec str. 12 je sice zajímavý, ale představuje typický problém „letného dotyku“, o kterém hovořím shora (odst. 5). Obdobně příklad s evropským zatýkacím rozkazem (EZR) – zde diplomant nevysvětluje důvod, proč irské nebo španělské úřady neaplikovaly vůči ČR klasické vydávací řízení – v situaci, kdy evropské právo požaduje mezi členskými státy EU aplikaci EZR na zásadě vzájemnosti (což české právo až do nedávné novely tr. řádu neumožňovalo), a současně vylučuje použití

klasické extradice, se Irové nebo Španělé dostali do pozice Hlavy 22 – a vyřešili to Klečkem zmíněným propuštěním obviněných osob.

8. Ke str. 14: nedomnívám se, že problém je v tom, že poslanci nerozumí řadě nebo dokonce i snad většině návrhů, o kterých hlasují. To je v pořádku, pokud má každý poslanecký klub svého experta na danou problematiku, který pak svým politickým kolegům určuje pokyny. Jinak se to ani v dnešním specializovaném světě zvládat nedá.

9. Za velmi výstižnou považuji připomínku na str. 18 první odstavec. V podstatě celá dnešní diskuse o zákoníku práce je nesmyslná, a to nejen z toho důvodu, že zákon s účinností od roku 2007 je liberálnější než zákon dosavadní, ale také proto, co uvádí diplomant: že jde v českých podmínkách v podstatě o mrtvý zákon, který se v praxi často vůbec nedodrží. Obdobně pro velmi dobré vývody srov. str. 27 – prokazuje to, že Kleček je schopen napsat samostatnou sofistikovanou studii, a současně nesouhlasit s řadou učebnicových pouček a doktrín.

10. Str. 20: „bludný kruh rostoucí komplexity práva“ lze snadno ilustrovat např. na neustále komplexnější úpravě doručování v civilním procesu, která se dnes stala v podstatě již natolik komplikovanou, že běhu civilního procesu škodí.

11. Str. 35 (a také str. 63): proč Kleček navrhuje zrušit institut promlčení, když obecné klauzule snadno vyřeší problém, který Kleček kritizuje?

12. Str. 41, pozn. č. 123: teleologický výklad jistě není typičtější pro ESD než pro jiný vrcholný soud členského státu EU.

13. S kritikou právní úpravy e-obchodu a ochrany jeho zákazníků se mohu jen těžko ztotožnit (str. 47), není mi ani jasné, jak by se bez této právní ochrany mohli zákazníci ochránit sami, event. s pomocí svého právního zástupce (zejm. s přihlédnutím k úrovni e-obchodů, která mi je známa i z osobní zkušenosti).

14. Na závěr nemohu než znovu opakovat, že diplomová práce je vysoce nadprůměrná a bezesporu splňuje všechny podmínky pro její úspěšné obhájení. Mé připomínky neubírají nic na tom, že se diplomant se svým nelehkým úkolem vypořádal způsobem hodným nejen práce diplomové, ale též práce rigorózní.

V Praze dne 11. prosince 2006

Zdeněk Kühn
